

- 1 Prin contestația înregistrată la judecătoria Călărași, contestatoarea S.C. A., cu sediul în Călărași, a solicitat anularea procesului verbal de contravenție prin care a fost sancționată pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 276 (actual art. 260) alin. 1 lit. e din Codul muncii. În cauză a fost invocată excepția necompetenței teritoriale a instanței, dat fiind faptul că au fost depistate la punctul de lucru din București cele două persoane care nu aveau încheiate contracte de muncă de către angajator.
Jurisprudența ICCJ în această materie este în sensul următor:**
- A. din punct de vedere teritorial, competența de soluționare a cauzei aparține instanței de la sediul angajatorului;
 - B. din punct de vedere teritorial, competența de soluționare a cauzei aparține instanței în a cărei rază teritorială se află punctul de lucru al angajatorului, acesta fiind locul săvârșirii contravenției;
 - C. din punct de vedere teritorial, nu prezintă importanță locul săvârșirii contravenției, instanța competentă fiind cea sesizată de contestatoare.
-
- Răspuns: B**
- 2 Contestatoarea T.C. a contestat hotărârea Comisiei Centrale de Contestații și decizia casei teritoriale de pensii precizând că, în mod greșit, i-a fost respinsă cererea înregistrată la casa teritorială de pensii la data de 15 decembrie 2012, prin care a solicitat recalcularea cuantumului pensiei în baza sporurilor cu caracter permanent, obținute în perioada 1 ianuarie 1993 - 15 februarie 1994, sporuri atestate prin adeverința eliberată la data de 1 iulie 2012 de către fostul angajator și care au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare.
Casa teritorială de pensii a invocat faptul că la data de 15 noiembrie 2011 contestatoarei i-a fost emisă decizia nr. 161234, prin care i s-a stabilit și calculat pensia pentru limită de vârstă, decizie ce nu a fost contestată în termenul de 30 de zile de la comunicare.
Cum, potrivit legii, deciziile de pensie necontestate în termen sunt definitive, nu mai este admisibilă recalcularea ulterioară a cuantumului pensiei.
Tribunalul:**
- A. respinge contestația cu motivarea că decizia de pensie a rămas definitivă, astfel încât nu mai este posibilă recalcularea pensiei;
 - B. admite contestația, anulează hotărârea și decizia contestată și dispune recalcularea pensiei cu luarea în calcul a sporurilor cuprinse în adeverința respectivă;
 - C. respinge contestația cu motivarea că, în raport de data emiterii deciziei de stabilire a pensiei pentru limită de vârstă, prezenta contestație este tardivă.
-
- Răspuns: B**
- 3 Contestatorul A.C. a contestat hotărârea Comisiei Centrale de Contestații și decizia casei teritoriale de pensii pentru motivul că, în mod greșit, casa teritorială de pensii nu i-a valorificat, la stabilirea stagiului de cotizare în condiții deosebite de muncă, adeverința eliberată de către SC " A " SA care atestă faptul că pentru activitatea desfășurată în perioada 1993 - 1995, contestatorul a beneficiat de spor pentru condiții periculoase de muncă.
Casa teritorială de pensii a solicitat respingerea contestației cu motivarea că, așa cum rezultă din adeverința respectivă, angajatorul a făcut demersurile în vederea încadrării activității în grupa de muncă, însă nu erau îndeplinite condițiile legale pentru ca activitatea respectivă să poată fi încadrată în grupe de muncă.
Tribunalul:**
- A. admite contestația, anulează hotărârea și decizia contestată și obligă casa teritorială de pensii să valorifice perioada respectivă ca stagiu de cotizare în condiții deosebite de muncă, cu motivarea că nu are relevanță faptul că activitatea respectivă nu a fost încadrată în grupele de muncă;
 - B. admite contestația, anulează hotărârea și decizia contestată și obligă casa teritorială de pensii să valorifice perioada respectivă ca stagiu de cotizare în condiții deosebite de muncă, deoarece, potrivit legii, se asimilează stagiilor realizate în condiții deosebite de muncă și activitatea desfășurată în condiții periculoase de muncă, pentru care s-au acordat sporuri specifice;
 - C. respinge contestația.
-
- Răspuns: C**

- 4 Prin cererea înregistrată la Tribunalul București, contestatorul A. S. a solicitat anularea deciziei angajatorului S.C.T, prin care s-a luat act de încetarea de drept a contractului său individual de muncă, la data expirării duratei sale determinate. Tribunalul:
- A. admite contestația, cu motivarea că expirarea duratei contractului nu constituie caz de încetare de drept a acestuia;
 - B. respinge contestația, cu motivarea că în mod corect angajatorul a constatat încetarea de drept a contractului, la data expirării acestuia;
 - C. admite contestația, cu motivarea că nu îi este imputabilă salariatului expirarea duratei contractului.

Răspuns: B

- 5 Salariatul S.L a contestat, la data de 13 aprilie 2012, decizia de sancționare emisă de unitatea V., sancționarea sa disciplinară fiind dispusă deoarece a refuzat prelungirea delegării sale pe încă 60 zile. Intimata arată că delegarea angajatului a fost dispusă pe o durată de 60 zile, iar ulterior s-a impus prelungirea acesteia. Angajatul a refuzat în mod categoric prelungirea delegării. Tribunalul:
- A. respinge contestația, cu motivarea că delegarea este un act unilateral al angajatorului pentru care nu e necesar acordul angajatului;
 - B. admite contestația, cu motivarea că refuzul salariatului de prelungire a delegării nu constituie un motiv de sancționare disciplinară;
 - C. respinge contestația, cu motivarea că perioada delegării poate fi prelungită pentru motive obiective și fără acordul salariatului.

Răspuns: B

- 6 Instanța a sesizat Curtea Constituțională cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 din Legea 263/2010, privind sistemul unitar de pensii. Identificați soluția Curții:
- A. respinge ca neîntemeiată excepția, motivat de faptul că textele nu sunt neconstituționale;
 - B. admite excepția, constatând că se încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție;
 - C. respinge excepția ca inadmisibilă; textul de lege nu încalcă legea fundamentală.

Răspuns: A

- 7 Prin acțiunea înregistrată la tribunal la data de 12. 04. 2013, salariatul D.C. a solicitat obligarea angajatorului M.M. la plata salariului neachitat și la plata daunelor interese pentru repararea prejudiciului produs prin neplata acestuia la data stabilită prin contractul de muncă, respectiv la data de 12. 03. 2013. Tribunalul:
- A. respinge acțiunea, cu motivarea că, în ce privește data respectivă, ea nu a fost stabilită decât în contractul de muncă, nu și în regulamentul intern, așa cum prevăd dispozițiile Codului muncii;
 - B. admite acțiunea în parte; angajatorul nu poate fi obligat decât la plata drepturilor bănești cuvenite;
 - C. admite acțiunea, angajatorul va fi obligat atât la plata salariului cuvenit, cât și la plata daunelor interese dovedite.

Răspuns: C

- 8 Prin cererea adresată tribunalului București, contestatorul Sindicatul x, cu sediul în B ucurești, a promovat acțiune în numele membrilor de sindicat, solicitându-se plata unor drepturi salariale restante. In cauză se invocă necompetența teritorială a tribunalului, deoarece domiciliile membrilor de sindicat , salariați, sunt situate în municipiul Buzău. ICCJ a statuat în această privință:

- A. competența de soluționare a cauzei aparține tribunalului de la sediul sindicatului care a formulat acțiunea în numele salariaților;
- B. competența de soluționare a cauzei aparține tribunalului de la domiciliul reclamanților, motiv pentru care se impune declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea acestuia;
- C. nu mai prezintă relevanță sediul sindicatului, deoarece legea sindicatelor, cea care conferea calitate procesuală sindicatelor, a fost abrogată.

Răspuns: A

9 Instanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 12 din Legea 53/2003. Identificați soluția Curții:

- A. respinge excepția de neconstituționalitate a acestor texte, care nu încalcă principiile din Constituție;
- B. respinge excepția de neconstituționalitate a textului sus citat, ca inadmisibilă;
- C. admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor suscitade, cu motivarea că se încalcă principiile constituționale garantate prin art. 16, art. 21 și art. 41 din Constituție și dispozițiile CEDO.

Răspuns: A

10 Contestatorul M.C. a contestat hotărârea Comisiei Centrale de Contestații și decizia casei teritoriale de pensii precizând că, în mod greșit, i-a fost respinsă cererea de acordare a pensiei anticipate parțiale, pe motiv că nu îndeplinește stagiul de cotizare necesar cerut de lege, deoarece prin adăugarea stagiilor aferente perioadei în care a satisfăcut serviciul militar ca militar cu termen redus și a perioadei în care a urmat integral cursurile universitare la zi, rezultă stagiul complet de cotizare cerut de lege.

Casa teritorială de pensii a solicitat respingerea contestației, deoarece contestatorul nu îndeplinește stagiul de cotizare necesar cerut de lege.

Tribunalul:

- A. admite contestația, anulează hotărârea și decizia contestată și obligă la emiterea deciziei de acordare a pensiei anticipate parțiale, cu motivarea că pensia anticipată parțială se stabilește în aceleași condiții ca și pensia pentru limită de vârstă;
- B. admite în parte contestația, anulează hotărârea și decizia contestată și obligă la emiterea unei noi decizii cu luarea în considerare a perioadei în care contestatorul a satisfăcut stagiul militar. Respinge cererea privind valorificarea perioadei în care a urmat cursurile de zi ale învățământului universitar, deoarece așa cum rezultă din înscrisurile existente la dosar, contestatorul nu a obținut diploma de absolvire;
- C. respinge contestația.

Răspuns: C

- 11 Prin cererea de chemare în judecată formulată la data de 20 februarie 2013, reclamantul A, în calitate de cumpărător, a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare având ca obiect un imobil în valoare de 1 200 000 lei, precum și repunerea părților în situația anterioară, în contradictoriu cu pârâțul B, în calitate de vânzător.

Prin sentința civilă din 20 mai 2013, Tribunalul București a respins acțiunea ca nefondată.

Prevalându-se de dispozițiile art. 459 din noul C.pr.civ., părțile au renunțat la exercitarea apelului în cauză, astfel că reclamantul a declarat direct recurs, care a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu termen de judecată la data de 20 iunie 2014.

La data de 1 iulie 2013, a decedat reclamantul A, iar la data de 10 august 2013 numiții C și D, moștenitorii lui A, au formulat o nouă cerere de chemare în judecată împotriva pârâțului B, având obiect și cauză identice cu cele ale cererii din 20 februarie 2013, cerere ce a fost înregistrată pe rolul Judecătoria Sectorului 1 București. Pârâțul B nu a formulat întâmpinare, deși a fost legal citat.

Prin sentința civilă din 15 septembrie 2013, Judecătoria Sectorului 1 București a admis acțiunea și a anulat contractul, dispunând repunerea părților în situația anterioară.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel pârâțul B, prin care a invocat, pentru prima oară, necompetența materială a primei instanțe în raport de criteriul valoric, precum și excepția litispendenței în raport de primul proces aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție. Ce va decide instanța de apel?

- A. va suspenda judecata apelului până la soluționarea recursului declarat în primul proces;
- B. va constata că se impune discutarea cu prioritate a litispendenței, dar va aprecia că între cele două litigii nu există identitate de părți, dispozițiile art. 138 alin. 1 din noul C.pr.civ. fiind de strictă interpretare, astfel că va respinge această excepție procesuală;
- C. va admite excepția de necompetență materială, va anula sentința și, constatând că este competentă să judece în primă instanță, va judeca în fond.

Răspuns: A

- 12 Într-un proces început în data de 08 martie 2013, reclamantul A.B. l-a chemat în judecată pe pârâțul C.D., solicitând să se constate nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare încheiat între reclamant, ca vânzător, pârât și R.S., în calitate de cumpărători. A precizat reclamantul că nu a înțeles să îl cheme în judecată ca pârât și pe R.S. întrucât acesta i-a promis verbal că în cazul în care acțiunea civilă pornită împotriva lui C.D. se va admite, el va fi de acord cu desființarea pe cale amiabilă a contractului. În situația din speță, instanța de judecată:

- A. va pune în vedere părților că pot uza de prevederile art. 68 din noul C.pr.civ. pentru a-l atrage în judecată pe R.S.;
- B. poate judeca pe fond acțiunea, nefiind vorba despre o situație în care să fie necesară introducerea în judecată și a lui R.S., în sensul celor arătate la litera a);
- C. va pune în discuția reclamantului și pârâțului necesitatea introducerii în cauză a lui R.S., urmând ca, în cazul în care niciuna dintre părți nu solicită introducerea în cauză a acestuia, să respingă acțiunea fără a se pronunța pe fond.

Răspuns: C

- 13 Într-un proces început la data de 16 februarie 2013, reclamantul i-a înfățișat instanței, la primul termen de judecată la care era legal citat, o cerere modificatoare a cererii de chemare în judecată, solicitând a fi depusă la dosar în vederea soluționării. Totodată, reclamantul i-a oferit un exemplar al cererii modificatoare și pârâțului prezent în instanță, însă acesta a refuzat să-l primească. În această situație, cererea modificatoare se consideră comunicată pârâțului:

- A. la data la care pârâțul, prin cerere scrisă sau verbal în instanță, va solicita să-i fie comunicată această cerere, însă cel mai târziu până la finalizarea cercetării procesului;
- B. la data la care îi va fi comunicată pârâțului la domiciliul sau, după caz, la sediul său;
- C. la data depunerii acestei cereri la dosar.

Răspuns: C

14 Sesizată fiind cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 373 ind. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 459 /2006, Curtea Constituțională:

- A. a respins excepția de neconstituționalitate, apreciind că nu există nicio contradicție între aceste prevederi legale și cele ale Constituției;
- B. a admis excepția de neconstituționalitate, apreciind că modificarea art. 373 ind. 1 C.proc.civ. prin dispozițiile art. I pct. 13 din Legea nr. 459/2006 a determinat desființarea unei importante garanții a dreptului la un proces echitabil al tuturor părților implicate în procedura executării silite, prin înlăturarea controlului instanțelor judecătorești asupra începerii acestei proceduri;
- C. a admis excepția de neconstituționalitate, apreciind că modificarea art. 373 ind. 1 C.proc.civ. prin dispozițiile art. I pct. 13 din Legea nr. 459/2006 a determinat desființarea unei importante garanții a dreptului la un proces echitabil pentru debitor, creditorul nefiind afectat de această modificare.

Răspuns: B

15 Într-un proces început la judecătoria la data de 20 aprilie 2013, reclamantul a solicitat obligarea pârâtului la a-i plăti suma de 200 000 lei cu titlu de preț al unui bun mobil. Considerându-se competentă material și teritorial, judecătoria a admis acțiunea reclamantului, consemnând în dispozitivul sentinței și că împotriva acesteia se poate declara apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Împotriva sentinței pârâtul a declarat recurs, arătând că față de valoarea obiectului cererii, aceasta este calea de atac recunoscută de lege. Tribunalul:

- A. va respinge recursul ca inadmisibil și va comunica decizia sa părților, pentru ca de la data acestei comunicări să curgă termenul pentru exercitarea căii de atac a apelului, apreciind că aceasta este calea de atac recunoscută de lege;
- B. va proceda la recalificarea căii de atac, reținând că este apelul, iar nu recursul, după care va proceda la soluționarea pe fond a apelului, în condițiile legii;
- C. va proceda la recalificarea căii de atac, apreciind că este apelul, iar nu recursul, după care, printr-o încheiere care nu va fi comunicată părților, va respinge recursul ca inadmisibil și va continua judecata în apel pentru a-l soluționa pe fond.

Răspuns: B

16 Într-un proces început în data de 15 martie 2013, la primul termen de judecată instanța a încuviințat, între altele, și audierea martorului TR, pe care reclamantul s-a obligat să îl prezinte spre audiere, fără a se mai dispune citarea martorului pentru termenul următor. La următorul termen de judecată, reclamantul nu a înfățișat, însă, martorul, arătând că a renunțat la a lua legătura cu acesta întrucât celelalte probe încuviințate în cauză sunt suficiente aflării adevărului. Instanța:

- A. va putea pronunța decăderea reclamantului din dreptul de a obține audierea martorului, culpa procesuală a reclamantului fiind evidentă;
- B. va dispune citarea martorului pentru un nou termen de judecată;
- C. va putea dispune amendarea reclamantului pentru că în mod culpabil a provocat întârzierea judecării, după care îi va pune în vedere ca, sub sancțiunea decăderii, să prezinte martorul la următorul termen de judecată.

Răspuns: B

17 Într-un proces pornit la data de 10 martie 2013, Judecătoria Sibiu a admis în parte acțiunea reclamantului, dispunând obligarea pârâtului la a-i lăsa în deplină proprietate și liniștită posesie suprafața de 800 mp teren, din totalul de 1600 mp preținși de reclamant. Împotriva acestei sentințe, reclamantul a declarat apel, motivând că în raport de probe administrate în cauză, acțiunea trebuia admisă integral. Pârâtul-intimat a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția autorității de lucru judecat, sub motivul că într-un proces anterior al părților, finalizat în urmă cu 3 ani, identic inclusiv sub aspectul obiectului și cauzei cu cel actual, s-a respins ca nefondată acțiunea în revendicare formulată de reclamant. Instanța de apel, reținând că, într-adevăr, susținerile pârâtului-intimat sunt pe deplin întemeiate și dovedite:

- A. va schimba sentința, în sensul respingerii acțiunii pentru că există autoritate de lucru judecat;
- B. va respinge apelul și va păstra sentința, sub motivul că, în caz contrar, reclamantului i s-ar agrava situația în propria cale de atac;
- C. va respinge apelul și va păstra sentința, sub motivul că nu se pot da efecte excepției autorității de lucru judecat câtă vreme pârâtul nu a declarat el însuși apel împotriva sentinței.

Răspuns: A

- 18 Prin cererea de executare silită înregistrată pe rolul executorului judecătoresc MV la data de 21 decembrie 2012 de către creditorul AB, judecătoria a încuviințat executarea silită prin încheierea din data de 10 martie 2013.

În cadrul acestui dosar de executare silită, prin procesul-verbal din data de 2 aprilie 2013 executorul judecătoresc a stabilit că suma cheltuielilor de executare, deja înaintate de creditor, este de 5 600 lei. Pentru punerea în executare a acestei creanțe, executorul a întocmit adresa de înființare a popririi, pe care a comunicat-o terțului poprit SC A.Bank SA la data de 1 mai 2013.

Prin cererea înregistrată pe rolul judecătoriei la data de 27 august 2013 creditorul AB a solicitat validarea popririi, în limita sumei de 5 600 lei, în baza titlului executoriu constând în procesul-verbal întocmit de executorul judecătoresc MV în data de 2 aprilie 2013.

Cu privire la excepția de tardivitate a cererii de validare a popririi, invocată de terțul poprit, instanța a decis:

- A. a respins cererea de validare a popririi ca tardiv formulată, întrucât acțiunea a fost înregistrată la instanță cu depășirea termenului imperativ de 3 luni de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze suma urmărită;
- B. a respins cererea de validare a popririi ca tardiv formulată, întrucât creditorul este decăzut din termenul de o lună în care trebuia să consemneze suma urmărită;
- C. a respins excepția tardivității, motivând că legea de procedură civilă nu prevede în mod expres sancțiunea decăderii în situația în care nu a fost respectat termenul în care se poate sesiza instanța de executare.

Răspuns: A

- 19 La data de 17.02.2013, reprezentantul legal al reclamantului minor X, ns. la 01.01.2008, a înregistrat la Judecătoria A o acțiune în grănițuire, privind un bun imobil dobândit anterior de minorul X prin moștenire, în contradictoriu cu pârâtul Y. Prin sentința civilă din 17.04.2013 instanța a admis acțiunea astfel cum a solicitat partea reclamantă.

În termenul legal pârâtul Y formulează apel, iar prin decizia din 27.06.2013 Tribunalul B admite apelul și, schimbând în tot sentința, respinge acțiunea ca nefondată.

La data de 30.06.2013, reprezentantul legal al minorului reclamant X depune la Parchetul de pe lângă Tribunalul B un memoriu, însoțit de un set de înscrisuri despre care arată că sunt noi, solicitând a se lua măsurile care se impun în raport de hotărârea Tribunalului B care prejudiciază interesele minorului.

La data de 01.10.2013, Ministerul Public formulează pentru minorul X cerere de revizuire împotriva deciziei din 27.06.2013, invocând disp. art. 509 alin. 1 pct. 5 din noul Cod de procedură civilă și întemeindu-se pe înscrisurile noi puse la dispoziție de reprezentantul legal al minorului X.

Intimatul – pârât Y depune la dosar întâmpinare în termen și invocă excepția tardivității cererii de revizuire dat fiind că înscrisurile respective erau cunoscute cel puțin din data de 30.06.2013, iar în subsidiar contestă temeinicia căii de atac exercitate de Ministerul Public.

Prin decizia din 01.11.2013 Tribunalul, omițând să se pronunțe asupra excepției de tardivitate, admite cererea de revizuire și schimbă în tot decizia atacată în sensul că respinge apelul exercitat de Y. În considerentele hotărârii sale, după ce Tribunalul motivează admisibilitatea cererii de revizuire prin prisma înscrisurilor invocate de procuror, în ceea ce privește apelul ce fusese formulat de Y arată că probele administrate inițial în fața judecătoriei erau suficiente pentru a se admite acțiunea în grănițuire astfel cum ceruse minorul prin reprezentant legal și fără a arăta relevanța asupra fondului a înscrisurilor noi prezentate odată cu cererea de revizuire.

Având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia dreptului la un proces echitabil, care dintre următoarele aspecte nu constituie în cauza de față o încălcare a garanțiilor prevăzute de art. 6 din Convenție:

- A. omisiunea instanței învestite cu judecarea cererii de revizuire de a analiza excepția tardivității invocată de intimatul – pârât Y
- B. exercitarea căii de atac a revizuirii de către reprezentantul Ministerului Public pentru reclamantul minor X
- C. soluția Tribunalului din data de 01.11.2013, prin care a fost repusă în discuție, pe baza aceluiași probe, o soluție definitivă dată în precedent de instanța.

Răspuns: B

20 X, cetățean olandez, candidează pentru ocuparea unui post de grădinar la societatea A din orașul B din România. Candidatura sa este respinsă cu motivarea că pentru ocuparea postului sunt necesare deținerea cetățeniei române și cunoașterea aprofundată a limbii române.

X contestă la instanța competentă respingerea candidaturii sale, invocând discriminarea la angajare pe motivele invocate.

Societatea A se apără arătând că este o societate de drept privat, căreia nu i se aplică regulile Uniunii în materie de angajare.

Instanța, constatând că este necesară pronunțarea unei hotărâri preliminare, se adresează CJUE cu o cerere:

- A. pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând interpretarea articolului 45 TFUE;
- B. pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând interpretarea articolului 49 TFUE;
- C. pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând validitatea articolelor 45 și 49 TFUE.

Răspuns: A